

"El parc s'ha fet malgrat el Govern espanyol"

—Amb el llibre ha pogut fer un retrat molt complet de la classe política i empresarial de la Catalunya d'ara. Quines conclusions n'ha tret?

—Després d'haver viscut prop de cinc anys fora tens la il·lusió, o la fantasia, que aquest país ha canviat molt. A l'estranger els analistes et presenten un país bastant millor del que després trobes. Tot i figurar a la presidència de les regions d'Europa i de ser ben considerats en molts àmbits de l'exterior, em fa la sensació que no és tanta la capacitat d'aquest país a l'hora d'emprendre grans projectes. La prova és que, per Port Aventura, hi han passat sis socis, hi ha entrat i sortit capital, hi ha hagut moments en què el projecte corria greu perill, hi ha hagut escàndols financers, cares noves, viatges a l'estranger, converses secretes..., fins que finalment s'ha inaugurat. La inauguració és un èxit i ens n'hem d'alegrar, però jo em demano què és el que ha passat abans. I han passat moltes coses, moltíssimes coses.

—Quines?

—Hi ha hagut intercanvis de parcel·les de poder, d'influències, i tot gestionat des d'un poder més aparent que no pas real... Un poder autòmic autèntic, com és el basc, mana a les caixes, mana als bancs, mana a les autopistes, té una policia autònoma que mana a les carreteres, mana a les fires, i a les cambres de comerç..., i tot això ho té un govern que no ha tingut mai una majoria absoluta al darrere. A Catalunya, de tot això, res. Ens acaben de donar seixanta quilòmetres d'autopista i ens ho venen com una gran cosa. És un contrast ben xocant.

—Parla des d'una certa decepció.

—Sí, sí, no es pot negar, però també amb aquest cinisme que et donen els anys i la perspectiva d'haver-ne viscut cinc a fora. Però el llibre no és fet amb acritud, com dirien els polítics consagrats. És fet per aportar alguna cosa, algun ensenyament. Hi ha un munt de dades que són paleses, que tothom coneix i han estat a l'abast de la premsa en general, i en canvi no les he vistes publicades. Doncs bé, un dels aspectes de què tracto al llibre és aquest: per què aquí, a casa nostra, tot i que en principi no hi ha d'haver instàncies intocables ni temes tabú, moltes d'aquestes coses no s'arriben a publicar.

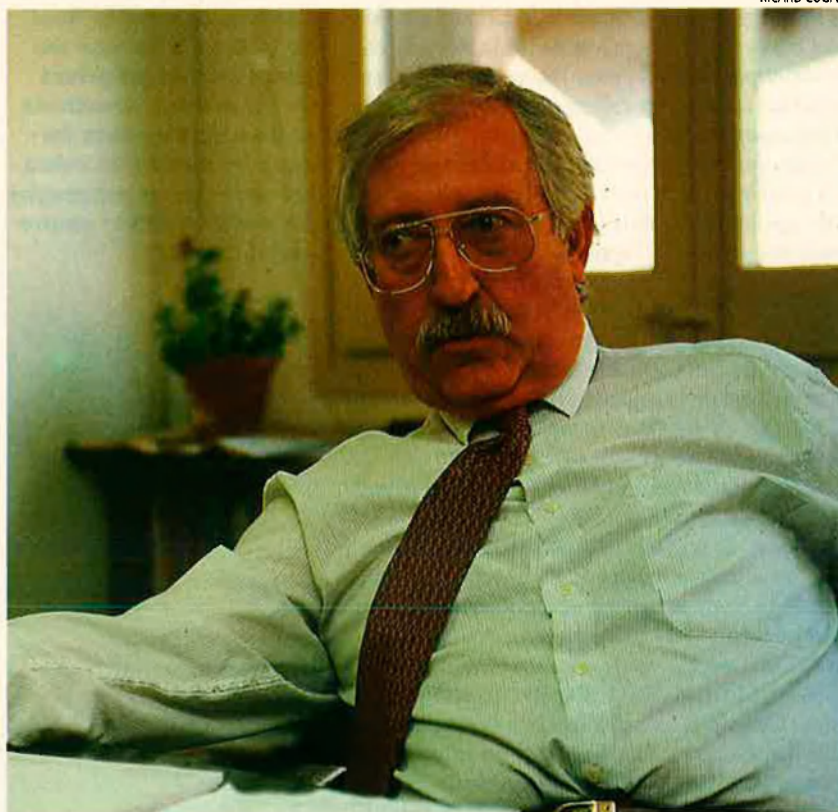
Roger Jiménez és segurament el periodista que més coses sap de Port Aventura. Defensor del lector de 'La Vanguardia', és autor d'un llibre d'investigació sobre el parc.

—L'oasi català, doncs, no és tan idíl·lic...

—Per què la gent calla o no dona la cara davant realitats camuflades? Aquí ens venen sopars de duro, i arriba un moment que s'ha de dir, sense indisposar-se amb ningú. I a qui s'indisposi, se li hauria de demanar per què ho fa. —Quins són els sopars de duro que ens han venut sobre Port Aventura?

—Home, molts. Que tot anava bé, que no hi havia cap problema, que tot s'havia fet amb claredat i honestat absolutas, que els socis no se n'anaven, sinó que s'ho estaven pensant. A cada moment que el parc perillava deien tot el contrari. I és clar, dir que Javier de la Rosa és un empresari model, i que poc temps després ingressi a la Model..., tot això em va xocar tant! Els valors que predica Pujol de fer país, de confiança en la gent, de tirar les coses endavant, em va semblar que s'anaven esfumant. Tot trontolla, la gent no se'n fia...

RICARD CUGAT

"A cada moment que el parc perillava deien tot el contrari."

—*Què ha significat exactament Javier de la Rosa en el projecte de Port Aventura?*

—Jo diria que De la Rosa va salvar Port Aventura en un moment donat, quan Anheuser Busch, en veure que dos alcaldes de poble del mateix partit es barallaven i ningú no hi posava ordre, va amenaçar d'anar-se'n. Per què ho va fer? És la pregunta del milió de dòlars, i aquí hi ha respostes per a tot. Javier De la Rosa era una persona que no havia aconseguit d'entrar dins el club de la burgesia catalana. Tenia un iot, anava amb jet, però no era ben considerat, no hi acabava d'entrar. Era del Reial Madrid i a més ho anava dient, s'havia declarat franquista de conviccions, aparentment era també responsable del forat a la Banca Garriga Nogués, i el seu pare havia protagonitzat una estafa important a la Zona Franca. Això comença a canviar quan és nomenat representant de KIO a Espanya. Contribueix a salvar empreses catalanes importants, com ara Cros, Torras, Impacsa, i això el comença a situar. La seva obsessió era d'aconseguir la bona voluntat i l'amistat de polítics importants, i per això posa el Blue Legend i el jet a disposició de polítics i burgesos. Importants polítics catalans, per exemple, van anar a Londres a veure la final de la Copa d'Europa del Barça amb el jet privat de De la Rosa. L'entrada al parc de Vila-seca forma part d'aquesta voluntat seva de ser reconegut pel poder polític i empresarial català.

—*En les conclusions del llibre afirma que el fet que De la Rosa hagi arribat a ocupar un paper tan important dins la burgesia catalana diu molt poc en favor d'aquesta burgesia.*

—Sí. És que és una burgesia que s'està desintegrant. Si et poses a mirar, hi ha elements molt destacats d'aquesta burgesia que han estat processats judicialment. Els uns per l'IVA, els altres pel frau de la seguretat social..., és una burgesia que es demostra incapaç. Què ens queda de la gran empresa catalana?

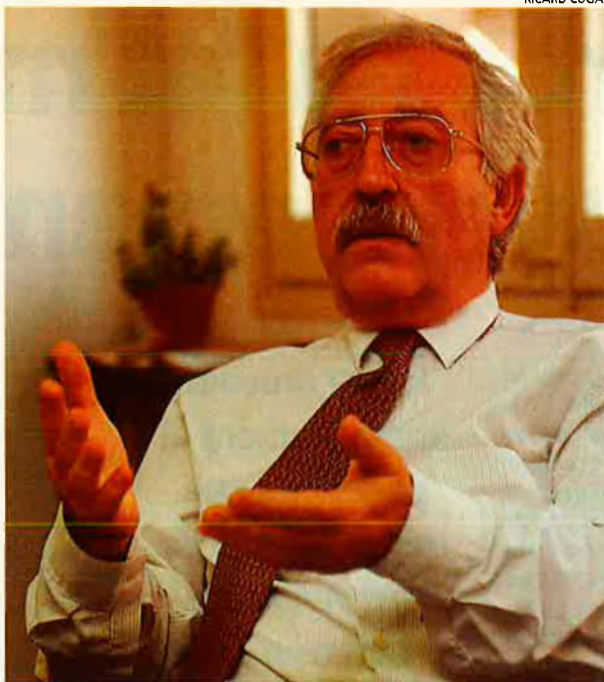
—*Port Aventura també és la història d'una obsessió de Jordi Pujol?*

—Sí, sí. Si no hagués estat per la seva tenacitat, no s'hauria acabat fent. Macià Alavedra també hi ha tingut molt a veure. Han tingut molt clar que això s'havia de fer.

—*A qualsevol preu?*

—Bé, ells han hagut d'agafar-se allà on podien. Quan la Busch diu "escolti, ja s'ho faran", ells han de trobar una solució. I en aquells moments l'empresari model era disponible. És allò "que es faci el miracle encara que el faci el diable", i és clar, com que ell és un home enèrgic

RICARD CUGAT

"L'obsessió de De la Rosa era d'aconseguir la bona voluntat i l'amistat de polítics importants, i per això posa el Blue Legend i el jet a disposició de polítics i burgesos. Importants polítics catalans, per exemple, van anar a Londres a veure la final de la Copa d'Europa del Barça amb el jet privat de De la Rosa. L'entrada al parc de Vila-seca forma part d'aquesta voluntat seva de ser reconegut pel poder polític i empresarial català."

financerament i sap treure diners de no se sap on, ho va assumir.

—*De tota manera, finalment no ha estat ell qui ha acabat el parc. Ho han fet la Caixa, FECSA i el grup Pearson, a més de la Busch.*

—A veure. A la Caixa hi ha persones properes a Narcís Serra, i De la Rosa no era una persona grata al Govern espanyol, i menys per a Narcís Serra, que era alcalde de Barcelona quan el pare de De la Rosa va protagonitzar l'afer de la Zona Franca. De fet, abans que De la Rosa es fes càrrec del projecte, la Caixa ja havia rebutjat una petició de Jordi Pujol d'entrar en l'accionariat del parc. Però quan De la Rosa va ser fora, va dir que sí, suposo que encoratjada per Narcís Serra. Els casos de FECSA i la Caixa són curiosos, perquè la seva entrada al parc coincideix amb moments crítics per a ells. Resulta

que un seguit d'incendis forestals de l'estiu passat van ser provocats per la deficient xarxa de FECSA, i la Caixa estava en ple tatibull de les primes úniques. La gent pot demanar-se a què obeeixen certs canvis d'actitud.

—*Port Aventura ha mostrat el nivell de l'autogovern català?*

—A l'hora de la veritat sembla com si no es fes valer el teòric potencial de l'autogovern català. S'han de demanar per favor coses que uns altres governs tenen *per se*. Segurament que el president de la Generalitat és més conegut i influent que no pas fa quinze anys, es veu que s'aparten per allà on ell passa, però això no es tradueix en beneficis concrets per a Catalunya. Jo crec que no es mana a casa i tampoc no es fa valer aquest poder parlamentari a Madrid.

—*El Parc s'ha fet malgrat el Govern espanyol?*

—Sí. Ja va començar amb Disney. El Govern espanyol s'estimava més de perdre el parc europeu de Disney que no pas donar-lo a Catalunya. Van crear una oferta única impedint que les autonomies fessin ofertes complementàries. Ara ja no es pot parlar que hi vagin en contra, perquè hi han tingut intervencions favorables, però l'actitud inicial era de dir: "Sólo faltaria que Pujol se apuntara este tanto".

—*Després d'haver seguit aquest tema durant cinc anys, deu tenir una opinió formada sobre si aquest parc tindrà èxit.*

—Sí que en tindrà. La temporada és llarga, és ben comunicat, la infraestructura hotelera de la zona ha permès que no calgués construir-hi *ex novo*, la zona ja rep de forma habitual un turisme massiu, és molt a prop de la frontera... en conjunt, fa l'efecte que el parc serà rendible.

Eduard Voltas